

כחבת השער הקירומי:

נאור משלם את המחיר!

האם התפטר מזכיר הממשלה אריה נאור כדי שבהמשך מישפטו לא יחשפו הקשרים שבין הליכוד ואידיהעיתונות הגרמני אכסל שפרינגר? העולם הזה מגנה מה עמד מאחורי התפטרותו של נאור.

8

כחבת השער האחרון:

בת המרצה והעריקים

זרועותיה הבריטוחן טוענים: בתו של המרצה לפרות נתנה מחמה לי עריקים מצה"ל ושיכנה אותם בבייתה. סיפורת האישי של אביבית בלם, המחשישה את מענות המישפחה ואור מרת: לא נתתי מחיפה לעריקים!

72

המחאה החדשה

החלל שהותירה מאחריה תנועת שלום עכשווית מתחיל להתמלא. העולם הזה סוקר את התפתחותן של קבוצות המחאה החדשות, המפינות את צבע מאשימה כלפי הממשלה וכלפי האופוזיציה הפרלמנטרית.

20

„צילמתי אותה בעירום“

מתוך אתבה"

הבחור שחזר בתשובה נחשד בנסיון לאנוס את בתו של היהודי הדתי. הוא מכחיש וטוען שאת כל שעולל לה ובכלל זה ציר לומיהעירום, עשה מתוך אהבה.

73

יחסים אסורים

תחת מעטה כבוד של פודיות צולם הסרט הישראלי המסין על פרשת היחסים האסורים בין כת המושבה הגלילית והפועל הערבי. על מה שגילו הבימאי והשחקנים במהלך הצילומים ועל פצינת האהבה שנרמזה בעיות לשחקן המוסלמי.

50

שופטת על הכוונת!

פרקליטי שרהדתות, אהרון אבי-חצירא, המתינו לה בפניה, וכאשר אטרה השופטת ויקטוריה אסטרובסקי-כהן את המילים „הטיפוס הזה“ — מיהרו לנצל את ההזדמנות. העולם הזה מגלה מדוע ביקשו הפרקליטים שהימישפט יועבר לשופט אחר.

7

- 52 רפואת אליל או תגלית חדשה: מתיחת פנים ללא ניתוח
- 57 לארוז גפן יש תהליך מזור: האיש בעל 200 הכובעים
- 60 הרופא הישראלי ערבה האפריקאית: אלברט שווייצר הישראלי
- 68 כולם היו ביוםיהולדת של פנינה רוזנבלום: זאיזא גאבור
- 74 הסילוסטר של הכוחמה: הרם זרם כיון

לקחו ממני את כלי העבודה שלי!

ספן השלום אייבוי נתן חושף בראיון להעולם הזה את יחסיו עם בתו ונכדיו, מדבר על הרגשתו בשבוע שבו סיימה ספינתו את שידוריה ואומר: לקחו ממני את מכשיר העבור דה שלי, אז אני צריך להפח מקום אחר שבו יקבלו אותי בלי תנאים!

41

רוצים אשה בשלה

גבר ושתי נשים מגיבים על מאמרו הפרובוקטיבי של הגבר האוסטראלי, וטוענים כי במיטה זקוק הגבר לאשה בשלה ומנוסה, ושעליו להעדיף פה על-פני צעיר, רה חסרת-ניסיון.

58

- רפואת אליל או תגלית חדשה: מתיחת פנים ללא ניתוח
- לארוז גפן יש תהליך מזור: האיש בעל 200 הכובעים
- הרופא הישראלי ערבה האפריקאית: אלברט שווייצר הישראלי
- כולם היו ביוםיהולדת של פנינה רוזנבלום: זאיזא גאבור
- הסילוסטר של הכוחמה: הרם זרם כיון

מדורים קבועים:

4	תשקיף במדינה
5	אתה והשקד
10	הורוסקופ
13	מכתבים
14	השבוע עובר ושם
18	עולם קפן — ארצות-הברית, לוב וסין
22	אנשים בעולם
25	אנשים
26	ממסיבה למסיבה
29	בלונים
30	הנרון — על טאדאט ומובארק: חוסן מבורך
33	
35	

כחבת העולם הזה אודטה דנין מספרת כיצד לקח אותה נפיון צרפתי לאורגניה של החברה הגבוהה בפאריס ועל מה שקרה לה שם.

חטאי פאריס

„העולם הזה“, שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, מל. 03-232262/3/4. תל-דואר 136 • העורך הראשי: אורי אבנרי • עורכת-בנית: יופי שנון • רכזי מערכת: שרית ישי ושלמה פרנקל • עורכי כותוב: תמו מופזוביץ וגורא נוימן • צלמי מערכת: ציון צפריר וענת סרגוסטי • ראש המינהלה: אברהם פישון • מחלקת המודעות: רפי זכרונז • המו"ל: „העולם הזה“ בע"מ • מודפס בהדפוס החדש בע"מ, תל-אביב, רחוב בן-אביגדור • הפצה „גד“ בע"מ • גופות צינוקוגרפיה „כספי“ בע"מ.

מדוע עורכים אותן? מה מתרחש בהן? כל אלה הם נושאים לגיטימיים לדיווח. די היה בסיבה זו. אך הייתי רוצה להוסיף עליה סיבה מסוג אחר לגמרי.

העולם הזה מודע — אולי יותר מכל עיתון אחר בארץ — לחומרת הבעיות העומדות לפנינו. העימות הלאומי בינינו ובין הפלסטינים, העולם הערבי כולו; העימות החברתי בין העדות השונות והמעמדות השונים; העימות הרוחני והפסיכיאטרי בין דתיים וחילוניים, ניצים ויונים, בגאונים ושפויים; הבעיות הכלכליות והביטחוניות — כל אלה העומדים לנגד עינינו בכל שבוע ובכל יום.

אילו היה שבועון זה מתעלם מכל הבעיות האלה, ומתרכז תחתן במסיבות ריקניות — בוודאי היה ראוי לכל גינני ריקים בארץ אמצעי-תיקשורת מסוג זה.

אך הטענה המקובלת כלפי העולם הזה היא הפוכה: שאנחנו מתרכזים יותר מדי בבעיות החמורות, שאנחנו „עושים שחרור על הגשמה“, שאיננו משתתפים ב"קשרי-ההשתקה הנוה לגבי המתרחש בשטח הכבושים, לגבי חומרת האפשרות של עימות גרעיני, לגבי השתלטות הקנאות החשוכה על ביה"הספר, הרחוב והמערכת המדינית, לגבי פרשות של שחיתות, וכד'.

אנחנו רואים ב„האשמה“ זו מחמאה. קיבלנו על עצמנו את החובה להציג את האמת כפי שאנחנו רואים אותה, לפי מיטב מצפוננו והבנתנו, ואנחנו משתדלים לעמוד בכך.

אולם אי-אפשר להיות בעולם שכולו שחור, ואיננו רוצים לתאר את חיי המדינה כאילו היא חיה יום-יום ושעה-שעה במעוקה נוראה של פחדים, חששות וסכנות. החיים מורכבים הרבה יותר. יש בהם חששות ושמחות, ריגועי-שפל וריגועי אושר. איננו רוצים שתקבל מרה שחורה. ברגע שאתה נוטל לידך שבועון זה, תיאור הצדדים היותר קלים ועליונים של החיים ושל החברה עוזר לנו ליצור איוון פסיכולוגי כלשהו.

קיא קי

השבוע הפתיימה השנה ה"אורי-חית" בליה הנושא, בלוח הקאטולי, את שמו של הקדוש סילוטר. בשבוע זה נערכות מסיבות רבות. זהו חלק מן המציאות. העולם הזה, המסקר את המציאות על כל חלקיה, סיקר גם מסיבות אלה.

הוא עושה זאת גם בשבועות שבהם אין סיבה כה בולטת למסיבות, כמו שינוי מיספריהשנה על לוחות-הקיר, ההמחאות, ומיכתבים ותלושי-המשכורת. הוא היה העיתון הראשון בארץ שנהג סיקור שיטתי של מסיבות במדור מיוחד („ממסיכה למסיבה“, הנערך החל בשבוע זה בידי גירה גל). מדור זה, כמו רוב מדורי העולם הזה, מצא לו מחקים רבים באמ"צעתיקשורת אחרים.

סיקור זה עשוי בהחלט לעורר ויכוח וביקורת. עיתונאי נכבד כתב, לא מכבר, מאמר חריף תחת הכותרת „ספינת השוטים“, שבו ייסר קשות את סיקור המסיבות ביכלל, ואולי את סיקורן בשבועון זה בפרט, אף כי לא הזכיר את שמו. מדבריו עולה כי סיקור זה מויץ, מפני שהוא מעניק חשיבות לתופעה חברתית שלילית, גורם לחיקויה ולהעלמת הבעיות הקשות העומדות לפני המדינה. אולי מתאים דווקא השבוע לתת תשור בה לטענה זו.

ממסיבה למסיבה

בראש כל הסיבות לסיקור מסיבות חברתיות עומדת סיבה פשוטה: הן קיימות.

ההשקפה העיתונאית של העולם הזה מבוססת על האמונה כי חובה היא לסקר את המציאות כולה, על כל חלקיה, כחיות-חשור בים. כשלייליים, כחשובים, כפחות-חשור בים.

אם יש תופעה שאינה מוצאת חן בעינינו בק מן האורחים, או אף בעיני האורי-חית כולם, אין זו סיבה להעלימה. להיפך, זוהי סיבה טובה לדווח עליה. לתאר אותה, ואם יש צורך — גם להסביר אותה.

יכול אדם להתלהב ממסיבות ולרוץ ממסיבה למסיבה, כפי שעושים כמה אנשי שים המקשטים כימעט כל מסיבה בארץ — אמנים, פוליטיקאים, אנשי-עסקים, פקידים-ממשלה. יכול אדם להחרים את כל המסיבות ולהדיר את רגלו מהן. יכול אדם להשתתף מדי פעם במסיבה, לפי מצב-רוחו ואופי המסיבה, כפי שאני עצמי נוהג לעשות.

אך כולם צריכים לדעת מה מתרחש. המסיבות הן אחד הממנים של החברה הישראלית. סממן זה מבטא כמה תכונות חברתיות. מי עורך מסיבות? מה אופיין? האם הן בובוניות וראוותניות או צנועות ועליונות? האם הן נערכות על-ידי עשירי-רש-חדשים או על-ידי אמנים עליונים?

אורי אבנרי

